

XXI TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Js66 ,18-21)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand: "Mina tunnen nende tegusid ja mõtteid, ometi tulen ma koguma kõiki rahvaid ja rahvusi. Ning nad tulevad ja näevad minu auhiilgust. Ja ma teen neile ühe tunnustähe: ma saadan nende hulgast - pääsenute hulgast - saadikuid rahvaste juurde Tarsisesse ja Puudi, Luudi ja Meesekisse, Rossi ja Tuubalisse, Jaavanisse ning kaugetele saartele, kus pole minust kuulnud ega nähtud minu auhiilgust. Ja nad kuulutavad rahvaste keskel minu auhiilgusest, ning toovad kõik teie vennad kõigi rahvaste keskelt nagu ohvrianni Issanda ette - hobuste ja vankritega, kandetoolide, hobueeslite ja kärmete kaamelitega. Nad tulevad mu pühale mäele Jeruusalemma," ütleb Issand, "nagu Iisraeli lapsed toovad roahvri puhastes astjates Issanda kotta. Ja nendegi hulgast ma võtan preestreid ja leviite."

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps117 ,1-2 R:Mk 16,5)

R: Minge kogu maailma ja kuulutage evangeeliumi.

Kiitke Issandat, kõik rahvad,
ülistage teda, kõik rahvahõimud.

R:

Sest vägev on tema halastus meie üle
ja tema ustavus püsib igavesti.

R:

(Teine lugemine He12 ,5-7.11-13)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Te olete unustanud manitsuse, mis teile nagu lastele ütleb: "Mu poeg, ära pane halvaks Issanda karistust ja ära pöördu kõrvale, kui ta sind noomib. Sest keda Issand armastab, seda ta karistab ja lööb vitstega iga poega, kelle ta vastu võtab. Taluge karistust kasvatuseks; Jumal kohtleb teid kui poegi, sest mis poeg see on, keda isa ei kasvata. Ükski kasvatamine, kui see kestab, ei tee rõõmsaks, vaid kurvaks, aga pärast kannab see õigluse ja rahu vilja neile, kes seeläbi on õpetust saanud. Sellepärast, ajage sirgu rammestunud käed ja nõrgaks läinud põlved, tehke sirgeks oma

teed, et lonkaja ei väänaks oma jalga, vaid saaks terveks.”

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ef 1,17-18)

Halleluuja. Jumal, meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, valgustagu teie südame silmi,
et te mõistaksite, millises lootuses teid on kutsutud. Halleluuja.

(Evangeelium Lk13 ,22-30)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Teel Jeruusalemma rändas Jeesus linnast linna ja külast külasse ning õpetas. Ja keegi küsis tema käest: “Issand, kas neid, kes pääsevad, saab olema vähe?” Aga tema vastas: “Püüdke kõigest väest, et teie läheksite sisse kitsast uksest, sest paljud - ütlen ma teile - üritavad, aga ei suuda.

Sest sellest ajast peale, mil kojaisand on üles tõusnud ja ukse riivi pannud, jääte teie õue seisma, koputama ja ütleva: “Issand, ava meile!” Aga tema vastab teile: “Mina ei tunne teid, kust te olete tulnud.” Siis te ütlete: “Me oleme ju sinuga koos söönud ja joonud, meie tänavail oled sa õpetanud!” Aga tema vastab: “Ma ei tunne teid, kust te olete tulnud! Jääge minust eemale, kõik teie ülekohtutegijad.”

Ja seal saab olema ulumine ja hammaste kiristamine, kui te näete Aabrahami, Iisakit, Jaakobit ja kõiki prohveteid Jumala riigis, aga endid olevat välja tõugatud. Ja inimesi tuleb idast ja läänest, põhjast ja lõunast, ning istub lauda Jumala riigis. Ja vaata, on viimaseid, kes saavad esimesteks ja esimesi, kes saavad viimasteks.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord jõudis üks turist oma rännakuil ühele eksootilisele võõrale maale, kuhu ta oli juba ammu igatsenud minna. Rongist väljudes köitis tema tähelepanu hiigelsuur plakat, millele oli kirjutatud: “Ettevaatust: taskuvargad! Tule lähemale ja loe tähelepanelikult.” Kui turist oli väiksema kirjaga kirjutatud teksti läbi lugenud ja hakkas seal sisaldunud soovitus järgi kontrollima oma rahakotti, siis selgus, et see oli kadunud... Sel ajal, kui tema tähelepanu oli koondunud hoiatuste lugemisele, oli tema rahakott varastatud.

Hoiatused võivad olla vahel öeldud lihtsalt selleks, et inimese tähelepanu tõelisest ohust kõrvale juhtida. Nii ei tohiks meiegi unustada, et mitu korrust võib olla mitte ainult hoonetel, vaid ka sõnadel, nii sellel, mida öeldakse, kui sellel, mida pannakse kirja.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kaugel kõrbes, eemal inimestest ja selle maailma ahvatlustest, elas kord üks erakmunk ihuüks vaba elu ning veetis oma päevad palves ja paastumises. Ühel päeval sai ta aga äkki justkui ilmutuse. Ta pakkis kokku kõik selle vähese, mis tal oli, siirdus kuningalinnale ning pakkus end selle valitsejale nõuandjaks. Kuningas oli kuulsa munga tähelepanust meelitatud, võttiski ta oma teenistusse ning kuulas kõiges ka tema arvamust.

Nii õnnestus endisel erakul võita aja jooksul kõigi kuninga lähikondlaste lugupidamine. Kuid mõne aasta möödudes hakkas munk nende abiga seipitsemise vandenõu. Ta lasi kuninga kinni võtta ja vangitorni heita ning asus ise tema asemel troonile. Ta keskendas kogu võimu enda kätte, kõrvaldas kõik oma rivaalid ning pidas veriseid sõdu, milles tema riigi piirid küll laienesid, kuid hukkus ka palju inimesi.

Aastad möödusid, ja meie peategelane jäi vanaks. Kui ta tundis surma lähenemist, palvetas ta Jumala poole: "Issand, Sina ilmutasid oma tõe oma Poja kaudu: et on esimesi, kes saavad viimasteks ja viimaseid, kes saavad esimesteks. Sellepärast haarasin ma meelega ühe esimestest positsioonidest selles maailmas enda kätte, et see needus teistelt inimestelt ära võtta. Tee minuga nüüd nii, nagu Sina tahad. Mina olen igavese karistuse ära teeninud, aga ma olen sellest saatusest säästnud oma ligimest, päästnud põrgust tema hinge..."

Mida peaks Jumal nüüd niisuguse inimesega peale hakkama? Hea küsimus. Loodetavasti pole nii vaba munka tegelikult kunagi maailmas elanud, kuid tuleb tunnistada, et inimene suudab oma fantaasia abil konstrueerida lugusid, mis on vähemalt sama põnevad kui lahendamatud.

Kui me hakkame omaenda tegusid hindama ettekujutuse kaudu, et me teame täpselt, mida Jumal meie käitumisest arvab, siis võib see kergesti viia kas oma teenete ülehindamisele või vastupidi, sisendada lootusetust. Kindlam on keskenduda Jumala ilmutusele ning analüüsida selle valguses oma tegude motiive ja asjaolusid. Tark inimene teeb seda, mida ta hästi oskab, ja tunnetab oma

võimaluste piire. Rumal inimene paneb end olukorda, kus tema väljakutseks ei ole mitte tema oskused ja võimalused, vaid saatuse loterii ehk asjaolud, mille üle puudub tal igasugune kontroll.

Te teate ju trips-traps-trulli mängu - kui kumbki vastastest viga ei tee, lõpeb mäng alati viigiga. Tegelikult peaks see kehtima ka malemängu kohta, mis on küll palju keerulisem, kuid maleski on viik võimalik. Kes üritab aga otse Jumalaga malet mängida, see ei tea tegelikult, kellega ta mängib ja missugused on mängureeglid - Jumalaga malet mängides jääme alati kaotajaks meie, sest tema ei lase end tema enda antud seaduste alusel üle kavaldada või koguni süüdi mõista.

Sellepärast on ka moraalsete otsuste tegemisel otstarbekas keskenduda konkreetsetele asjaoludele, et me suudaksime oma tegude eest vastutada omaenda südametunnistuse ees. Kuidas Jumal meid hindab, see jäägu tema otsustada. Kui aga Jeesus ütleb: "...on viimaseid, kes saavad esimesteks ja esimesi, kes saavad viimasteks", siis tähendab see, et on neidki esimesi, kes esimesteks ka jäävad, ja samuti igas mõttes viimaseid.

Armsad õed ja vennad, me peaksime alati mõtlema sellele, et Jumala seatud reeglite järgi malet mängides on viik inimeste vahel kõigile asjaosalistele enamasti parim lahendus. Seda just sellepärast, et võit saab ju sündida ainult kellegi kaotuse hinnaga... kuid kes meist tahaks olla kaotaja? Amen.